

Liboje, november — januar 1979

Leto 22 — Številka 41

LIBOJE

OSREDNJA KNI. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

Srečno v 1979. leto

Konec leta je zopet tu in čas, da pregledamo kaj smo v letošnjem letu dosegli pozitivnega, kje pa smo bili ali preveč optimistični pri planiranju ali pa so nam spremenjene prilike preprečile, da bi dosegli za letošnje leto predvidene dosežke.

Takoj v začetku moramo povedati, da v letošnjem letu ne bomo dosegli planiranega obsega proizvodnje, niti ne predvidenega dohodka. Doseženi rezultati bodo sicer precej boljši kot leto poprej, vendar ne na tistem nivoju, kot smo si to z letnim planom zamislili.

Poglejmo kako so se nam poslovna dogajanja odvijala po posameznih temeljnih organizacijah.

V naši največji temeljni organizaciji "KERAMIKA" smo leto kar dobro začeli, saj je bila proizvodnja v prvih treh mesecih na planiranem nivoju. Težave so se začele v aprilu in se nadaljevale v kasnejših mesecih, ko smo prešli na novo recepturo gmote. Kljub temu, da so poskusi in začetna serija z novo gmoto pokazali dobre rezultate, je kasneje prišlo do številnih težav in zlasti do povečanih izmečkov. Težave so sedaj, ko to pišemo v glavnem odpravljene, tako da lahko glede tega gledamo v prihodnje leto s polnim zaupanjem, zlasti če se bomo točno držali predpisane tehnološke discipline.

Čprav nam je sprememba recepture keramične gmote v letošnjem letu prinesla škodo, pa je ta sprememba za nas gledana dolgoročno pomembna investicija. Mi smo namreč morali izboljšati čvrstost naših izdelkov z zmanjšanjem poroznosti črepinje. Ukinitve eksploatacije gline v Laškem je le pospešila ta prehod za nekaj mesecev.

Od pozitivnih dosežkov v tej temeljni organizaciji združenega dela je navesti še ureditev strugarne dve in nakup linije za proizvodnjo skodelic.

Pri teh dveh investicijah smo kasnili več mesecev. Na učinek teh investicij smo računali že v celem drugem polletju. Do kasnitve je prišlo zaradi zakasnitve v

Uspešno 1979 želijo

*Delovna skupnost skupnih služb
Osnovne organizacije ZK
Sindikalna organizacija KIL*

dobavi in izvajanju gradbenih del. Povsem brez krivde pa nismo tudi mi, saj smo z deli, katera smo morali opraviti v lastni režiji zelo zavlačevali.

Temeljna organizacija združenega dela "Ploščice" je v letošnjem letu doživela več kriz. Na zmanjšan ekonomski učinek sta zlasti vplivala dva momenta. Prvi je nastopil že v začetku leta, ko smo bili prisiljeni skoraj dva meseca loščiti domače ploščice. Produkt te proizvodnje je bil zelo slab. Druga večja kriza je nastopila jeseni, ko je prišlo do posedanja svoda peči št. 7. To je zahtevalo rušenje in ponovno zidavo celotne žarilne cone. To delo je trajalo več tednov.

Med zelo pomembno in po vrednosti najobsežnejšo investicijo v naši delovni organizaciji spada brez dvoma izgradnja nove hale in nabava opreme s tehnologijo v temeljni organizaciji združenega dela "GRAFIT". Toda tudi tu smo kasnili, saj smo v tej proizvodnji redno proizvajali šele od polletja dalje. Razumljivo je, da v šestih mesecih ni bilo mogoče doseči tega, kar je bilo predvideno za deset mesecev. Kljub manjši proizvodnji bo ekonomski učinek te proizvodnje dober, saj smo že do konca septembra pokrili vse zakonske stroške, ki so bili kar visoki in ustvarili manjši dobiček.

Kot pozitivno v našem letošnjem poslovanju lahko sigurno ocenimo tudi to, da smo praktično prodali vse kar smo proizvedli, da so obračuni pozitivni in da posebnih denarnih problemov nismo imeli.

Cilji za prihodnje leto, t.j. za leto 1979 so opisani v drugem sestavku. Ti so na prvi pogled dokaj smelo postavljeni. Natančna analiza pa pokaže, da so to realni cilji z ozirom na strojne, žgalne, prostorske in ljudske kapacitete s katerimi razpolagamo.

K ciljem, ki so vsebovani v osnovnem planu gospodarjenja moramo dodati še nadaljevanje rekonstrukcije v proizvodnji keramike, kjer moramo v prvi vrsti zgraditi in opremiti skladišča surovin in pripravo keramične gmote. V okvir nadaljevanja rekonstrukcije spada tudi nadaljna ureditev notranjega transporta (konver, vertikalni transporter iz livarne 1 in 2, dodatni vozički v peč št. 4 itd.), ureditev skladišča tehničnega materiala in prodajno-razstavnih prostorov. Radi bi zgradili tudi novo trgovino. Za zadnje še seveda nimamo zagotovljenih investicijskih sredstev.

Vse naštetu je dosegljivo. Pogoj je le večja tehnološka in delovna disciplina, vključno z odnosom dobrega gospodarja do vseh dobrin s katerimi razpolagamo.

Vsem članom kolektiva in njihovim družinam želimo srečno novo leto 1979.

Franjo Tilinger

Plan za leto 1979

V planu za leto 1979 smo si zastavili naslednje cilje:

- proizvesti 5.580 ton izdelkov v skupni vrednosti din 192,100.000,—
- povečati storilnost dela oziroma produktivnost in izboljšati disciplino
- racionalneje zaposlovati in
- povečati kakovost izdelkov.

Program je sicer zahteven, vendar nujen glede na inflacijska gibanja in zvišanje stroškov ter zagotovitev realnih osebnih dohodkov.

Za doseg tako zastavljenega plana bo potrebno povečati storilnost oz. produktivnost na delavca.

PROIZVODNJA

TOZD Keramika	2.350 ton		à 59.574,47 din/t	= 140.000.000,—
TOZD Ploščice	2.730 ton	130.000 m ²	à 220,— din/m ²	= 28.600.000,—
TOZD Grafit	500 ton		à 47.000,— din/t	= 23.500.000,—
SKUPAJ KIL				5.580 ton = 192.100.000,—

ODBITKI — cena dela veletrgovine

TOZD Keramika	12 %	cena dela veletrgovine	16.800.000,—
TOZD Ploščice	6 %	cena dela veletrgovine	1.716.000,—
TOZD Grafit	14 %	cena dela veletrgovine	3.290.000,—
SKUPAJ KIL			21.806.000,—

PRODAJA

TOZD Keramika	2.350 ton		à 52.425,53 din/t	= 123.200.000,—
TOZD Ploščice	2.730 ton	130.000 m ²	à 206,80 din/m ²	= 26.884.000,—
TOZD Grafit	500 ton		à 40.420,— din/t	= 20.210.000,—
SKUPAJ KIL				5.580 ton = 170.294.000,—

ZAPOSLENOST

TOZD Keramika	november 78	376	plan 79	398	index 106
TOZD Ploščice	november 78	23	plan 79	23	index 100
TOZD Grafit	november 78	16	plan 79	18	index 112
Skupnost skup. služb	november 78	131	plan 79	140	index 107
SKUPAJ KIL		546		579	106

PREGLED DOSEDANJEGA OBSEGA POSLOVANJA

A. Količinska proizvodnja v tonah

Leto	K ton	GL ton	PL ton	KIL ton	verižni index
1974	1.983	302	999	3.284	151
1975	2.112	205	2.610	4.927	150
1976	1.932	227	2.281	4.440	90
1977	2.115	176,8	2.823,4	5.115,2	115
1978	oc. 2.130	310	2.528	4.968	97
1979	plan 2.350	500	2.730	5.580	112

B. vrednostni obseg proizvodnje v 000 din

leto	K v 000 din	GL v 000 din	PL 000 din	KIL 000 din	verižni index
1974	51.688	3.574	5.782,2	61.044,2	157
1975	73.343	3.809	17.468	94.620	155
1976	78.108	5.588	14.186	97.882	103
1977	88.510,6	4.667,2	22.782,3	115.960,1	118
1978	oc. 100.127	14.700	22.870	137.697	118
1979	plan 140.000	23.500	28.600	192.100	140

C. Količina prodaje v tonah

leto	K ton	GL ton	PL ton	KIL ton	index
1974	1.901	285,6	817	3.004,4	141
1975	1.860	231	2.359	4.450	141
1976	2.023	203	2.280	4.506	101
1977	2.364,7	222	2.806,4	5.393,1	119
1978	oc. 2.150	320	2.688	5.158	96
1979	plan 2.350	500	2.730	5.580	108

D. vrednost prodaje v 000 din

leto	K 000 din	GL 000 din	PL 000 din	KIL 000 din	Index
1974	46.988	3.627	4.661	55.276	153
1975	62.031	4.117	14.737	80.885	146
1976	73.029	4.738	13.862	91.629	113
1977	86.829,5	5.367,7	19.990	112.187,2	122
1978	oc. 93.870	13.300	22.186	129.356	115
1979	plan 123.200	20.210	26.884	170.294	132

OCENA DOHODKA KIL

v 000 din

Elementi	ocena 1978	plan 1979	index
celotna prodaja	129.356,—	170.294	132
interna realizacija	3.542,5	4.500,5	127
celotni dohodek	132.898,5	174.794,5	132
materialni stroški	59.950,9	78.484,5	131
amortizacija postop.	3.922,—	5.278,7	134
DOHODEK	69.025,6	91.031,3	132
vkalk. davki in prisp.	6.469,4	7.419,5	115
amortizacija nad stop.	2.502,4	4.369,—	174
ostali prispevki	2.107,9	2.987,—	142
ČISTI DOHODEK	57.945,9	76.255,8	132
GOD in ostali prejemki	44.787,3	55.065,9	123
SKLADI	13.158,6	21.189,9	161
Tehno-Union	237,1	447,6	189
Gundlach	530,6	1.001,4	189
ostane KIL za delitev	12.390,9	19.740,9	159
— za občino		2.084,—	
— 7 % stanovanjski prisp.		3.837,—	
— sklad skupne porabe		5.473,9	
— rezervni sklad		2.401,7	
— poslovni sklad		5.944,3	
družbeni proizvod	72.947.600	96.310.000	132
družb. proizvod. na delavca	133.604	166.338	124
akumulacija v din	14.893.300	24.109.900	162
ak/zaposlenega	27.277	41.640	153

Produktivnost sicer vsako leto minimalno narašča kar pa ni dovolj, če hočemo doseči boljše rezultate. Večja produktivnost in učinkovitost poslovanja sta temeljni nalogi vsakega razvoja. Od večje produktivnosti je odvisno povečanje dohodka, s tem pa posredno zvišanje življenjske ravni ter boljši gnotni pogoji.

Nalogo povečanja produktivnosti bomo dosegli le z boljšim izkoriščanjem dela in sredstev, z racionalnim zaposlovanjem in postopnim posodabljanjem tehnologije.

Pri boljšem izkoriščanju dela mislimo predvsem na:

- točen prihod in odhod z dela, ter žačetek dela
- na zmanjšanje po nepotrebnem izgubljenega časa med delom zaradi iskanja dela
- na hitro odpravljanje okvar na strojih
- na zagotavljanje pravočasne oskrbe z materialom in surovinami
- na izboljšanje pogojev za delo in varnost
- na izboljšano organizacijo delovnega mesta
- na zmanjšanje loma
- obvladovanje delovnih naprav
- prevzem kvalitete
- na poizkus zmanjšanja boleznin itd.

Načelo, ki naj bi veljalo, je: "Vsakemu glede na njegove sposobnosti ustrezno delovno mesto".

Z racionalnim zaposlovanjem bomo zmanjšali nevarnost, da pade produktivnost. Če je delavec več za neko delo kot je potrebno, se bodo osebni dohodki znižali ter bolj ali manj omejevali delovne zmožnosti zaposlenih. Prekomerno zaposlovanje torej devalvira (razvrednoti) uspehe, ki bi jih naj dosegli.

Pri vsem tem pa ne smemo zanemariti kakovosti izdelka. Kakovost postaja eden ključnih pogojev, ne samo za uspešno uveljavljanje na trgu, ampak tudi za nadaljni razvoj. Za kakovost se morajo zavzeti vsi, ki sodelujejo v proizvodnem procesu od zasnove izdelka, pa do prodaje potrošniku. Bolj pa bo uspešen, če bo vsak delavec v vsakem členu, dohodkovno motiviran za doseg višje kakovosti izdelka.

Če bomo dosegli vse zastavljene cilje bo končen rezultat:

- ostanek za sklade KIL 19.740.900,— din
- storilnost na zaposlenega bi se v primerjavi z oceno 1978 povečala količinsko za 6 %, vrednostno za 32 %
- ekonomičnost bi se povečala za 7 %
- družbeni proizvod na zaposlenega za 32 %
- akumulacija na zaposlenega pa za 53 %.

IZVOZ V LETU 1979

\$ 18,30

TOZD Keramika	din 19,398.000,—	\$ 1,060.000
TOZD Grafit	din 3,660.000,—	\$ 200.000
SKUPAJ	din 23,058.000,—	\$ 1,260.000

UVOZ V LETU 1979

TOZD Keramika	din 12,190.000,—	\$ 666.120
TOZD Grafit	din 5,717.745,—	\$ 312.445
TOZD Ploščice	din 5,167.940,—	\$ 282.402
SKUPAJ	din 23,075.685,—	\$ 1,260.967

STORILNOST NA ZAPOSLENEGA PLAN 1979

	TOZD KERAMIKA		TOZD PLOŠČICE	
	kg	din	kg	din
letni plan/zap.	5.905	351.758	118.696	1,243.478
meseč. plan/zap.	492	29.313	9.891	103.623
ocena 78	5.664	266.295	109.913	994.348
index	104	132	108	125

	TOZD GRAFIT		K I L	
	kg	din	kg	din
letni plan/zap.	27.778	1,305.556	9.637	331.778
meseč. plan/zap.	2.315	108.796	803	27.648
ocena 78	18.235	864.706	9.099	252.192
index	152	151	106	132

PLANIRANA EKONOMIČNOST V LETU 1979

v 000 din

	Vr. prc	Vrednost proizv.	Vrednost str.	Stroškov na 000	Koeficient	Index 79/78	Index 79/78 koef.
TOZD Keramika							
plan 79		140.000	112.088,1	800,63	1,249		
ocena 78		100.127	87.539,8	874,29	1,144	91	109
TOZD Ploščice							
plan 79		28.600	25.326,6	885,54	1,129		
ocena 78		22.870	20.885,6	913,23	1,095	97	103
TOZD Grafit							
plan 79		23.500	15.762,6	670,75	1,490		
ocena 78		14.700	11.100,4	755,13	1,324	88	112
K I L							
plan 79		192.100	146.117,2	760,6	1,315		
ocena 78		137.697	111.928,—	812,8	1,230	93	107

Planira se, da bomo v KIL naredili na 1 vložen dinar 1,315 din proizvodov.

20. 12. 1978

4

Dan kupcev

Bliža se konec koledarskega in poslovnega leta, zato smo skupaj s firmo Tehno-union Ljubljana organizirali tako imenovani "DAN KUPCEV" oziroma potrošnikov grafitnih loncev.

Povabili smo večji del kupcev in trgovcev, udeležba na sestanku je bila 30 %-na, kar je sorazmerno pohvalno glede na vremenske razmere, ki so na ta dan bile.

Sestanek je bil dne 12. 12. 1978 v hotelu "Celeia" v Celju s pričetkom ob 10. uri.

Prisotne je pozdravil in se jim zahvalil za tako polnoštevilno udeležbo direktor KIL tov. Tilinger, dobrodošlico pa jim je izrekel tudi predstavnik Tehno-uniona tov. Kos.

Dipl. ing. Bauer Venčeslav je udeležence seznanil o poteku dosedanje proizvodnje, od njenega začetka pa vse do danes in o težavah, ki nas ob taki proizvodnji spremljajo.

Za njim je povzel besedo predstavnik firme oz. livarne "Petar Drapšin" iz Mladenovca, ki je ena največjih livarn v Jugoslaviji s porabo 500 kom grafitnih loncev tip 800 kg oblike A.

V svojem referatu je povedal, da so lonce iz sedanje "Nove" proizvodnje uporabili dve seriji tip 800 kg A, v uporabi pa je tretja serija. Pohvalil je zelo dobro toploprevodnost naših loncev, so pa občutljivi na soli, vendar pri točnem ravnanju po priloženih navodilih za uporabo, imajo veliko vzdržljivost. Upajo, da bo kvaliteta grafitnih loncev iz Liboj ostala na isti ravni, če že ne boljša, so pa z njimi povsem zadovoljni in bodo še naprej ostali naši odjemalci.

— TOP Kerestinac — tov. Vlado Besak je poročal, da so do sedaj sicer imeli reklamacijo na kvaliteto naših loncev, pri drugi nabavi 5 kom. graf. loncev 800 kg oblike A, pa so se ti pokazali kot odlični.

— ISTR A Kula — prav tako ena največjih livarn oziroma potrošnikov grafitnih loncev v Jugoslaviji. Direktor livarne je povedal, da so z našimi lonci povsem zadovoljni, saj so pri poskusni seriji izdržali 75 % vlijanj v primerjavi z lonci "Salamander" (siliciumkarbidnimi lonci).

— JASTREBAC Niš — tov. Nikolič Jovan — že štirideset let zaposlen v livarni, zato je mu je delo oziroma rokovanje z grafitnimi lonci dobro poznano. Ta livarna je pred pričetkom naše nove proizvodnje uporabljala uvozne lonce, ker z našimi "starimi" niso bili zadovoljni.

Na sedanjo kvaliteto nimajo pripomb in želijo da držimo to kvaliteto in to ceno, pa bodo vedno zainteresirani za nakup naših loncev.

GS

Moramo priznati, da smo tako proizvajalci kot trgovci (Tehno-union) zaradi začetnih težav šli na ta sestanek z nekako tesnobo v sebi, vendar smo ob zaključku te diskusije bili zadovoljni in vsak po svoje tiho verjetno tudi ponosni.

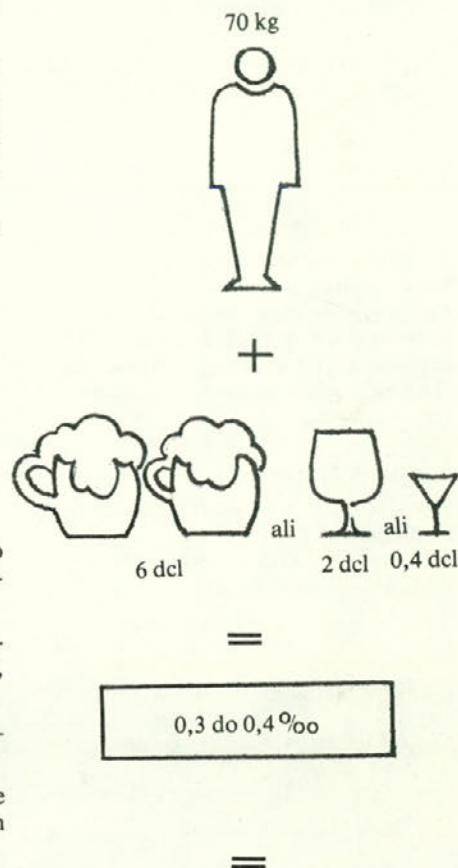
Po teh referatih pa se je ob kosilu razvila razprava med samimi udeleženci. Izmenjavali so svoje izkušnje o dosedanjem delu z grafitnimi lonci, kar je bilo

za nas zelo dobrodošlo, ker nekimi točnimi oz. splošnimi podatki o vzdržljivosti ne moremo podati, zaradi različnih tipov peči in materialov, katere vlivajo.

Ob koncu sestanka smo se vsi odpeljali v Liboje na ogled proizvodnje grafitnih loncev. Udeleženci so si z zanimanjem ogledali proces proizvodnje grafitnih loncev, ki je še potrdil zaupanje v kvaliteto le-teh.

NG

VPLIV ALKOHOLA

Pravice in obveznosti pripadnikov narodne zaščite pri opravljanju nalog

Menim, da ni potrebno ponovno pisati o pomenu narodne zaščite v sistemu družbene samozaščite. Ker je v naši delovni organizaciji približno polovica zaposlenih tudi obveznikov narodne zaščite je prav, da se seznanimo s pravicami in obveznostmi pri opravljanju nalog. Te so:

1. Pri opravljanju nalog narodne zaščite mora vsak pripadnik nositi ustrezno oznako na levem rokavu
2. Naloge narodne zaščite opravlja praviloma najmanj dva pripadnika skupaj
3. Pripadniki narodne zaščite so lahko tudi oboroženi in uporabljajo orožje če ne morejo z drugim manj nevarnim prisilnim sredstvom odvrniti neposrednega napada, s katerim je ogroženo njihovo življenje ali objekt, katerega varujejo
4. Izvršujejo naloge določene za izvedbo posamezne samozaščitne akcije. Naloge dajeta načelnik narodne zaščite ali njegovi pomočniki pismeno ali ustno
5. Udeleževati se morajo seminarjev za strokovno izpopolnjevanje znanja. Na primer: rokovanje z orožjem
6. Ugotavljati identiteto neznanih oseb v delovni organizaciji in v bližini objektov, ki jih varujejo
7. Preprečiti nepooblaščenim osebam vstop v določene prostore in objekte, od katerih jih lahko prisilno oddaljijo
8. Zadržati osebo, ki je bila zalotena pri kaznivem dejanju ali poskusu povzročitve škode do prihoda miličnika ali drugih pooblaščenih delavcev. O dogodku je treba takoj obvestiti postajo ljudske milice
9. Pregledati morajo osebo ali vozilo, če sumijo, da prikriva ukradeni

predmet ali napravo, ki bi lahko ogrozila varnost ali povzročila škodo

10. Pripadniki narodne zaščite so dolžni sodelovati v krajevni skupnosti, če to zahtevajo okoliščine
11. Vse zaupne in tajne podatke morajo skrbno varovati
12. Med opravljanjem nalog narodne zaščite ne smejo uživati alkoholnih pijač

Konkretne naloge pripadnikov narodne zaščite so odvisne od razmer in so lahko: straža na postaji propan butan, pomoč vratarju ali nočnemu čuvaju, nočne patrolje, nadzor določenih cestnih odsekov ali objektov in drugo. Vsakdo je dolžan zaupane naloge opraviti vestno in odgovorno.

- MOTNJE VIDA
- MOTNJE RAVNOTEŽJA
- POČASNO REAGIRANJE
- NEODGOVORNO PONAŠANJE
- ...

*Srečno 1979
TOZD Keramika
TOZD Grafit
TOZD Ploščice*

*Občanom krajevne skupnosti
želi uspešno 1979 svet KS Liboje*

*Veliko uspehov v 1979
želi Strelska družina Bratov Hrvatinov Liboje*

Uspešno 1979 želi DPD Svoboda Liboje

*Zadovoljno in uspeha polno novo leto 1979
želi telovadno društvo Partizan Liboje*

*Srečno in zadovoljno 1979 želijo:
SZDL Liboje, OO ZSM Liboje in RK Liboje*

Zakaj samo gnetilec?

V gmoti so pogoji dela zelo težki. Stanje se z montažo nove opreme ni bistveno izboljšalo. Vse premalo je prostora za manipulacijo ob posameznih strojih. Zato so stroji ne glede na delovne razmere preveč zanemarjeni. To velja tudi za sam oddelek.

Je morda kakšna izjema? Je in sicer vakuum gnetilec. Na njem lahko opazimo, da je deležen dnevnega čiščenja. Lepo se vidi prava barva, s katero je bil prepleskan. To je zasluga tovariša Bajc Rada, ki zasluži priznanje za vestno čiščenje gnetilca.

Vprašamo se lahko:

Zakaj se čisti samo gnetilec in kaj je z ostalimi stroji?

Ali ni odnos do tehnologije enak odnosu do strojev in oddelka?!

Delo prodajne službe

"Napiši nekaj o prodaji" mi je dejal pred dnevi urednik. Mislim, da je ne-hvaležno pisati o tem kaj delam, pa kljub temu se pobliže spoznajmo s poslovanjem komercialne službe.

Del te službe oz. točneje povedano prodajna služba ima za svojo primarno opravilo plasirati proizvode vseh treh tozdov na domačem ter inozemskem trgu. Ko slišimo izvoz oz. inozemski trg nas ponavadi nekoliko zmede, kajti dobro vemo, da je nemalokrat s tem pojmom povezano mnogo truda, pa tudi nenazadnje potrošena sredstva, ki se dostikrat ne vrnejo. Mnogokrat smo lahko priče, da tudi pri tistih, ki so celo neposredno povezani z aktivnostjo tega sektorja, imajo mačehovski odnos do izvozne aktivnosti, verjetno so temu kriva ozka obrtniška gledanja oz. miselnost, ki ne seže daleč. Vendar je izvozno usmerjenost potrebno osvetliti iz vseh zornih kotov ter jo postaviti v pravo luč.

MF

Naša delovna organizacija je v letošnjem letu uvozila iz dežel, zahodno geografsko lociranih, približno cca 2,5 milijard (S) din in tako imenovanega reprodukcijskega materiala delov. Ves ta uvozni material je potreben za nemoten proizvodni program v vseh treh tozdih. Omenjenih materialov še trenutno ni na domačem tržišču ali so žal takšne kvalitete, da niso sposobni za proizvodnjo našega proizvoda. Da pa lahko realiziramo takšen uvoz je potrebno zagotoviti tako imenovana devizna dinarska sredstva. Naša delovna organizacija ima odnos med uvozom ter izvozom 1 : 0,70 kar z drugimi besedami pomeni, da lahko z 1 izvoženi dinar uvozimo 0,70 dinarja, tako da si lahko vsakdo izračuna kako aktivno se moramo vključevati v tokove mednarodne trgovine. Navsezadnje ni to edini moment, ki sem ga želel poudariti; saj ni skrivnosti, da so naši konkurenti na zahodu precej pred nami glede kvalitete, tudi po oblikovni plati, ki jo s tujko imenujemo design in če se hočemo pojaviti kot aktivni partner na tujih tržiščih moramo te lastnosti čimprej osvojiti oz. je potrebno celo korak dalje. Vsa ta na izvoznem trgu pridobljena izkustva pozitivno vplivajo na našo konkurenčno sposobnost na domačem tržišču, saj je vsem jasno, da tudi domača konkurenca ne počiva. Vemo pa, da plasiramo na domačem trgu 75—80 % celotne proizvodnje TOZD Keramike, medtem ko je pri ploščicah še boljši rezultat in sicer kar 100%. Tudi trenutna situacija v tozdu Grafit je podobna, vendar se bomo morali pri proizvodnji grafitnih loncev bolj aktivno ozirati po tujih tržiščih zaradi deviznih dinarjev.

Pri prodaji keramike je koncept prodaje tako imenovani grosistični, to pomeni, da prodajamo le večjim kupcem, ki potem oskrbujejo posamezna prodajna mesta. Mogoče bo kdo mnenja, da bi bilo bolj preudarno, da bi to delo opravili mi, kajti na ta način bi bila cena dela manjša, po vsej verjetnosti bi dosegli večjo transparentnost trga, zagotovili boljšo ter bolj kontinuirano oskrbo.

Nasprotno temu pa govorijo dejstva, da dajemo vse naše pošiljke fco ter kupec, to pa ima za posledico, da je zaradi vse dražjih prevozov potrebno maksimalno izkoriščati prevozna sredstva, da morajo biti minimalne količine, ki se splačajo frankirati od 5—10 T.

Jasno pa je, da nekatera prodajna mesta ne morejo naenkrat sprejeti toliko blaga, pa tudi s kontinuiranim prevozi so silno velike težave. Te ugotovitve veljajo v največji meri za proizvode keramike, nekoliko drugače je to pri ploščicah, precej drugače pa je pri proizvodih grafitnih loncev, kajti za te proizvode pa obstoja specialen trg odjemalcev.

Bajc Rado pri polnjenju nenasitnega grla vakuum gnetilca

Glede na to, da se konec leta hitro bliža oz. ko bo izšla ta številka tovarniškega glasila bomo zakorakali že v novo poslovno leto, zato bo zanimivo zvedeti kaj pripravljamo z ostalimi službami v prihodnje.

Prva bistvena sprememba je ureditev asortimana. Večkrat se nam je v zadnjem času zgodilo, še mogoče najbolj izrazito pa je bilo v letošnjem letu, da se je proizvodnja med drugim izgubljala tudi zaradi prevelike širine ter razdrobljenosti proizvodov. Vzrok, da je prišlo do neserijske proizvodnje, pa je brez dvoma potrebno iskati v tem, da nismo že vrsto let imeli lastne usmeritve na tem področju in tudi dolgoletni aranžmani na izvoznem področju, ki zahtevajo, da se proizvodi skozi določeno obdobje ponavljajo.

Vsa ta dejstva so narekovala korenito spremembo oziroma odločitev, da v bodočem poslovnem letu nekoliko zožimo proizvodni program ali kar velja še bolj podčrtati, da ga poizkusimo uniformirati za domače kot tudi za tuje tržišče.

Izvelek iz zapisnika akcijske konference zveze komunistov z dne 15. 12. 1978

Bliža se konec leta, zato je vodstvo naših osnovnih organizacij sklenilo, da je to primeren čas, da povabi k sodelovanju vse vodje služb, predstavnike samoupravljanja in predsednike sindikatov. Namen sestanka je bil, da skupaj analiziramo kaj smo v letu 1978 pozitivnega naredili, istočasno pa kritično ocenimo vse pomanjkljivosti, ki se pojavljajo v procesu proizvodnje v vseh tozdih, s poudarkom na problematiko tehnološke discipline ter na sploh discipline v delovni organizaciji.

TOZD Grafrit je akcijska konferenca pozitivno ocenila, da smo v letu 1978, seveda z malo zakasnitvijo, uspeli usposobiti proizvodnjo GL, ki daje dobre rezultate. Saj tehnološkega loma v tem tozdu skoraj ni. Kupci pa so s kvaliteto izdelkov zadovoljni. Večji problem, ki se tu pojavlja so neprimerna skladišča surovin, ker so zelo vlažna, morala pa bi biti suha. V tozdu Grafrit so bili nezadovoljivo ocenjeni medsebojni odnosi. Problem discipline se kaže predvsem v neskladju med starejšimi in mlajšimi delavci, ki ne najdejo skupnega jezika, vendar pa se medsebojna nasprotja med njimi ne odražajo v procesu same proizvodnje in zaradi tega ni bilo zastojev.

Za TOZD Ploščice je konferenca ugotovila, da smo se v letu 1978 srečevali s problemi, ki jih nismo predvidevali. Velik problem se je pokazal pri uvozu

Torej se bomo izogibali maloserijskih naročil po posebnih željah, s tem bomo dosegli večjo industrijsko proizvodnjo ter zmanjšanje časa na minimum, ki se je sedaj uporabil za razne menjave modelov ter nepotrebne zaloge modelov itd.

V prid že nekajkrat proklamirani večji produktivnosti ter ekonomičnosti govori tudi namen, da podpišemo z vsemi našimi kupci letne pogodbe oz. samoupravne sporazume, katerih sestavni del je letna okvirna ter kvartalna kolikor mogoče definitivna specifikacija. Ta akt naj bi imel namen zagotoviti optimalno izkoriščanje razpoložljive kapacitete, nadalje pravočasno planiranje surovin in kaj je najvažnejše, dati tržišču sliko solidnega poslovnega partnerja, kar pa je nemalokrat ključen moment.

Takšen način poslovanja je potrebno postaviti na trdne noge v vseh delovni organizaciji.

MF

biskvitnih ploščic, potem je bila okvara peči in smo morali izvršiti remont. Imeli pa smo tudi probleme z glazurami, saj smo morali v pretežni večini delati samo z uvoženimi. Vsi ti problemi pa so vzrok, da ne bomo izpolnili načrtanega plana. Disciplina se je v tozdu Ploščice v primerjavi z letom 1977 dokaj popravila, vendar pa se vodja tozda pritožuje, zaradi očitkov, ki jih dajejo na račun porabljenih deviz ter o preveliki obremenitvi bobnov v gmoti. Taki očitki prav gotovo niso v prid celotni DO, zato je naša dolžnost, da take slabe odnose med tozdi izboljšamo.

Tudi v tozdu Keramika smo v letu 1978 kasnili z investicijami. Strugarna II in angleška linija za proizvodnjo skodelic kasni za več mesecev, tako da praktično od teh investicij ne bomo imeli nobenih koristi. Akcijska konferenca ugotavlja, da je eden največjih problemov v tem tozdu prehod na novo maso. Vsem nam je znano, da je bila naša keramika po prejšnji recepturi zelo krhka in zaradi tega smo iz leta v leto dobivali reklamacije z domačega, kakor tudi z inozemskega trga. Tako stanje nas je prisililo, da smo šli na novo maso, ki bo trdnjša in bolj kvalitetna. Vse to je narekovalo, da je razvojna služba v mesecu marcu izvršila probo z novo maso za strugarno in livarno. Rezultati so bili zadovoljivi tako pri obdelavi, kot

tudi pri žganju, seveda pod pogojem, da se strogo upoštevajo predpisana tehnološka pravila. Razmere so narekovala, da je morala razvojna služba že v naslednjem mesecu izvršiti spremembo recepture in se je s tem povečala trdnost žganega izdelka in odpornost proti harisu.

Vzroki, ki so narekovali spremembo recepture so:

- da so nam dobavitelji, zaradi prenehanja izkoriščanja surovin, odpovedali dobavo (npr. Laška glina)
- na spremembo pa so vplivale tudi ostale surovine, kot je glina Dubrava
- pomanjkanje stekla iz uvoza in uporaba domačega.

K vsemu temu pa je še dodati prevelike količine uporabljene vode v fazi mletja gmote ter menjava časa za mletje.

Vsi ti objektivni in subjektivni problemi so narekovali, da je prišlo v proizvodnji gmote do nezaželenih rezultatov, ki so se v procesu proizvodnje odražali v nenormalnem izmečku.

Ta debata okrog nenormalnega loma je akcijsko konferenco poživila. Nekateri so iskali krivdo samo pri razvojni službi in tehnologih, drugi so opozarjali in iskali krivdo pri nedoslednem izvajanju tehnoloških pravil pri neposrednih proizvajalcih v proizvodnji gmote.

Vendar pa je dejstvo, da tehnična kontrola, ki je zbrala podatke o lomu, beleži v letu 1978 največji lom v zadnjih desetih letih. Prav tako opozarja na zastoje pri strojnem oblikovanju in to prav zaradi slabe kvalitete mase. V odledku gmote je tudi velik problem zaposlovanje delovne sile zaradi umazanega dela, slabih pogojev dela (ne glede na vremenske neprilike itd.), ter prenizkega OD.

V nadaljevanju je akcijska konferenca razpravljala o preširokem asortimanu izdelkov, o problematiki glazur in o skrbi za čim večji izvoz, vse to pa na račun deviz, ki jih nujno potrebujemo. Zaradi tega pa trpi domači trg. Problem je tudi v skladiščenju surovin, slabi kvaliteti mavca, pomanjkanju šamotnih plošč itd.

Ponovno smo predlagali, da se mora uvesti tehnološka kontrola, ki se naj začne pri prevzemu surovin.

In če na koncu ocenimo probleme za vso DO, bi lahko rekli takole:

Čprav so vsi izdelki prodani in nismo imeli denarnih problemov je nujno, da se naredi analiza stanja in razvoja DO za daljše razdobje. Ta analiza pa je potrebna, če hočemo realno oceniti stanje in razvoj.

Kljub neugodnim splošnim pogojem v zadnjih letih, kot so (visoki davki, prispevki, kontrolirane cene itd.), smo

delno s krediti in amortizacijo in z intenzivnim investicijskim vzdrževanjem uspeli stanje DO dvigniti na takšno raven, da so pogoji dela dokaj primerni.

Če pogledamo kateri so naši osnovni problemi gospodarjenja, je to brez dvoma prenizka produktivnost in prenizek dohodek na zaposlenega.

Ko pa se sprašujemo kakšni so razlogi za to, bi jih lahko predelili takole:

Objektivni razlogi so specifičnost panoge, kar se odraža zlasti v stalno spreminjajočih surovinah, občutljivosti materiala pri sušenju, medfaznimi manipulacijami z izdelki itd.

Sigurno, da so zaradi tega izmečki večji, realna produktivnost pa nizka.

Subjektivni razlogi pa se kažejo predvsem v pešanju discipline, ki se odraža v številnih neopravičenih izostankih, dolgih sestankih in nevestnem delu.

Na splošno pa bi se s pazljivejšim delom v vseh fazah proizvodnje, z večjo štednjo na vseh področjih in sploh z bolj gospodarnejšim odnosom do premoženja

s katerim razpolagamo, dalo veliko prihraniti.

Na sploh pa je pri nas posebno vprašanje osnovna disciplina in odnos do dela ter izkoriščanja učinkovitega delovnega časa. V službo prihajamo še dokaj točno, drugo vprašanje pa je, kdaj pričnemo z delom. Niso redki primeri ko posameznik po preteku tridesetih (30) minut in še več, ničesar ne naredi. Iz vsega tega pa sledi, da nekateri smatrajo, da je dovolj, če pridejo v tovarno. Še večji problem pa je, da se posamezniki med seboj ščitijo, tako da skrivajo svoje napake in napake drugih, vse to pa povzroča dokaj čudne prijateljske in sorodniške odnose, ki ne ločijo ali nočejo ločiti službe od službe, družbe od družbe. Poleg vsega tega imamo veliko ljudi, ki se upirajo vsakemu napredku, zaradi tega pa bodo v bodoče nujni strogi ukrepi.

Če pa k vsemu temu dodamo še zavest posameznika do dela in do naše samoupravne socialistične družbe ni bojzani za večjo produktivnost in za višje osebne dohodke.

KM

3. sušilec
4. stroj za čiščenje robov
5. stroj za lepljenje ročk
6. vakuumski izstiskalec
7. stroj za izdelovanje ročk
8. priprava za obrezovanje ročk
9. tekoči trak
10. sušilec za sušenje biskvitnih skodelic na tekočem traku
11. konzola (za funkcijsko povezavo strojev 1, 2, 3)

Razmestitev strojev glede na potek tehnološkega procesa je razvidna iz skic.

Strojem streže sedem delavcev. Čeprav so stroji avtomatski, je kvaliteta končnega izdelka odvisna od kvalitete dela delavcev oz. strežbe.

Stroj za izdelovanje skodelic ima široko delovno območje. Sposoben je izdelati majhne skodelice premera 107 mm in globine 114 mm raznih sten in 152 mm premera ter globine 114 mm s poševnimi stenami.

Stroj lahko opravi 12 ciklov na minuto, kar predstavlja tudi teoretično maksimalno število izdelanih skodelic na minuto. Torej bi v eni izmeni mogli pričakovati cca 4500 izdelkov, dejansko pa se ta številka giblje pod 4000. Vzrokov je več. Delo je tu timsko, vsak cikel da končni izdelek. Kakor predstavlja tak način proizvodnje veliko prednost (saj odpadejo transportne poti, ki rabijo dodatni čas in povečajo možnost loma), tako je slabost tega sistema v tem, da pri izpadu ene faze oz. operacije stoji cela linija.

Sčasoma se bo z boljšim poznavanjem strojev skrajšal čas popravila in zastoji bodo krajši. Problem je tudi masa, katere kvaliteta se spreminja, stroji pa zahtevajo minimalno odstopanje od zahtevane trdote.

Nova angleška linija

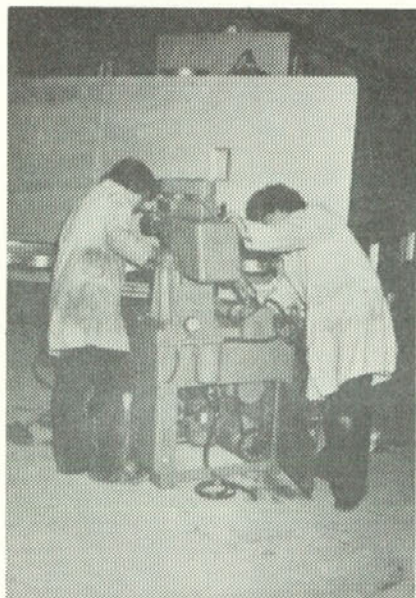
Razvoj tovarne zahteva nenehna vlaganja sredstev v strojno opremo, katere namen naj bi bil povečanje produktivnosti, zamenjava zastarelih tehnoloških postopkov z novimi, izboljšanje kakovosti izdelkov, kakor tudi izboljšanje delovnih pogojev. V ta namen je bila kupljena pri angleški tvrdki Service Engineers tako imenovana "angleška linija", to je sklop strojev za izdelovanje skodelic do faze, ko je izdelek pripravljen za v peč (prvo žganje).

Stroji so nova pridobitev oddelka struigarne in naj bi pomenili prvo fazo v modernizaciji tega oddelka.

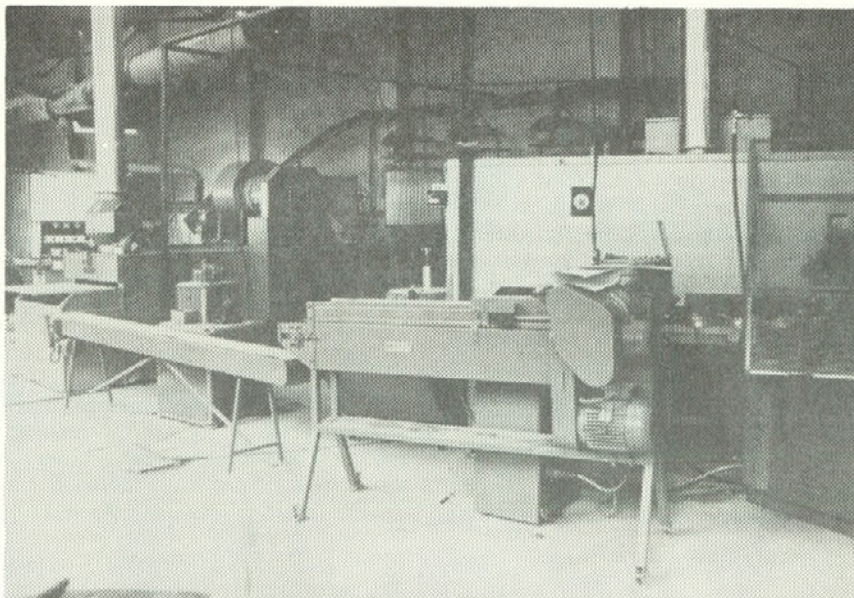
Opis opreme in nekateri tehnični podatki:

Linija obsega naslednje stroje in naprave:

1. polnilec gline
2. stroj za izdelovanje skodelic (avtomat)

Montaža angleške linije

Linija je na mestu

Navkljub že nepopolni izkoriščenosti strojev pa je povprečni čas za izdelavo ene skodelice krajši od cikla 20 % kot je pri dosedanjem načinu proizvodnje.

Z eliminiranjem kvarnih faktorjev lahko pričakujemo polno izkoriščenost strojev ob zahtevani kvaliteti, s tem pa tudi upravičenost investicije.

HJ

Požarna varnost

Od 23. do 29. novembra je bil teden požarne varnosti pod geslom: ČUVAJMO DOM, DELOVNO MESTO IN OKOLJE PRED POŽAROM". Na plakatu izdelanem v ta namen je bil narisana rdeča petelin v kletki. Ali bo v kletki tudi ostal, je odvisno v veliki meri od nas samih. Samozadovoljstvo in mnenje, da pri nas ne bo prišlo do požara, ker smo ukrenili vse kar je v naših močeh, se je v praksi že večkrat pokazalo kot neupravičeno. Rezultat so žalostna pogorišča in velika gmotna škoda. Zapomniti si moramo in seveda tudi upoštevati, da nam nevarnost požara preti skoraj na vsakem koraku.

Tega pravila se zavedajo gasilci naše industrijske gasilske enote, ki imajo redne vaje vsak teden. Redna kontrola stanja ročnih in prevoznih gasilnih aparatov, gasilskih črpalk, hidrantov, cevi in skrb za njihovo brezhibno delovanje, so glavne naloge gasilcev. Seveda pri tem ne smejo zanemariti dopolnilnega izobraževanja, saj se zaradi novih materialov, novih virov energije in novega načina gradnje objektov spreminja tudi gasilska taktika in gasilna sredstva.

V tednu požarne varnosti so bile organizirane skupne vaje gasilskih enot iz Petrovč, Zabukovice, Žalca in industrijske gasilske enote naše tovarne. Osnovni namen skupnih vaj je bil, da se gasilci iz bližnje okolice seznanijo s požarnostnimi razmerami, lokacijo objektov in najustreznejšimi gasilnimi sredstvi za gašenje požara. Pozorno so se seznanili s plinskimi in predornimi pečmi.

Sektorski poveljnik je po končani vaji pohvalil vse sodelujoče gasilske enote in njihovo prizadevanje za uspešno vajo ter še posebno našo industrijsko gasilsko enoto, ki je bila pobudnik za organiziranje skupne vaje.

Storimo vse, da ne bo prišlo do požara že danes, jutri nam bo že lahko žal!

MF

Gašenje skladišča gotovih izdelkov. Pred skladiščem gašenje požara benzina z ročnim gasilnim aparatom. Gasilec oblečen v negorljivo azbestno obleko.

Da se požar ne bo razširil, so na pomoč prišli gasilci iz Žalca. Vodo črpajo iz cisterne.

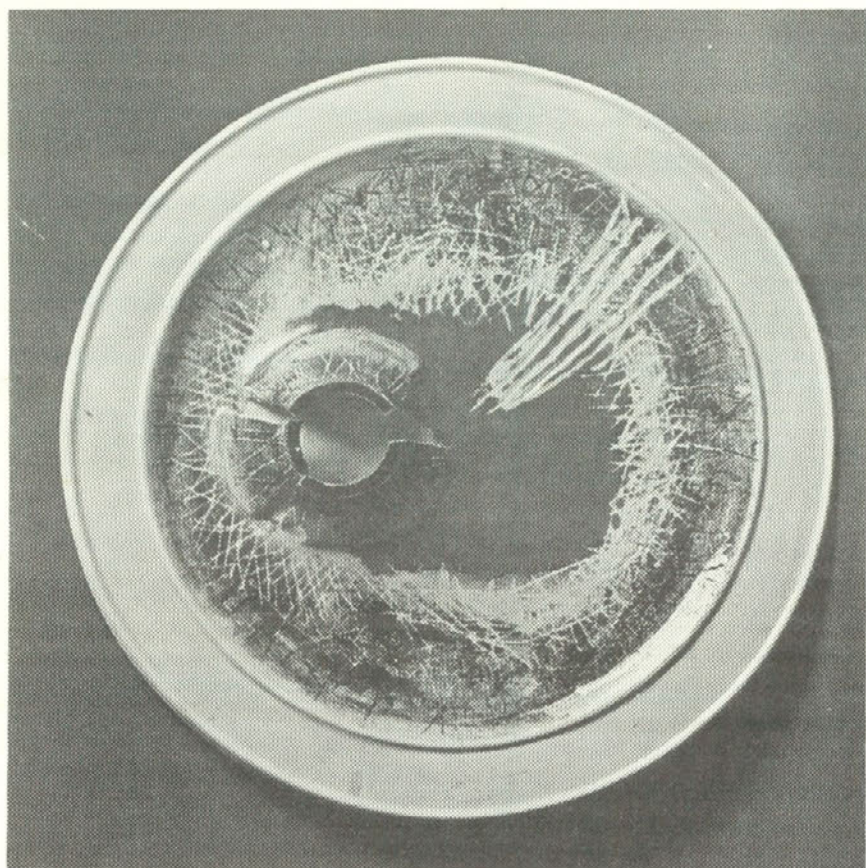
Keramika 78 Liboje

Ob dnevu republike, to je v ponedeljek 27. novembra ob 18. uri je bila pod pokroviteljstvom občinske kulturne skupnosti Žalec, odprta razstava Keramikov Liboje 78 v Savinovem razstavnem salonu.

Keramična industrija Liboje je z letošnjo akcijo "Keramika 78" prav gotovo pokazala razumevanje, da se na področju izvirne umetniške keramike v Sloveniji vendarle premaknemo z mrtve točke. V stoo odstotni stagnaciji, predstavlja torej sprejetje pobude Društva slovenskih likovnih umetnikov, ko

keramična ind. Liboje skupaj z občinsko kulturno skupnostjo Žalec povabi likovnike na desetdnevno seznanjenje z delovnim procesom in da jim pri tem odpre možnosti za sodelovanje tudi v bodoče.

Trije kiparji in šest slikarjev iz Slovenije ter profesionalni keramiki iz Srbije so v tem kratkem času posegli po danih industrijskih oblikah, hkrati pa so se lotili unikatne umetniške keramike, v keramoplastiki so dosegli prav zanimivo kvaliteto stopnjo, saj so ostali v načelu v okviru individualizirane plastične go-

vorice, hkrati pa so se spopadli z novimi možnostmi barv. (Keramične slike so rezultat barvnega eksperimentiranja, vendar dosledno v lastnih izraznih programih. Vso to razvitost združeno s plastičnimi elementi predstavlja v svojem okviru simpozij "Keramika 78".

Izredno visoko število obiskovalcev v Savinovem razstavnem salonu nam je dokazala, da je sedanja razstava zadovoljila tako strokovnjake kot ostalo občinstvo, da dobe osnovno predstavo o značaju, pomenu in težnjah, ki jih zasleduje izbrani avtor v keramičnem izrazu.

Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti, da keramiko predstavljata dve pomembni razsežnosti in to individualna in industrijska. Posebno slednja, pri kateri vse prepočasi spoznavamo resnico, da živimo v okolju tehnološke revolucije, ki spriče vsakdanjih novih spoznanj in tehnologij izredno hitro skrajšuje življenjsko obdobje posameznih izdelkov, kakor tudi pridobljenih izkušenj in znanja. Tako vsak posameznik in delovna organizacija, ki sproti ne izpopolnjujeta svoja znanja z novimi informacijami in spoznanji zelo hitro zastarata.

Naša industrija je v pretežni meri proizvodno orientirana, saj največ naporov vlaga v modernizacijo proizvodnje in razširitev zmogljivosti, medtem ko skoraj povsem pozablja na iskanje poti do novih izdelkov, novih tehnologij ter estetske (oblikovne) vrednosti novih proizvodov.

P. B.

Kviz "40 let 1. konference KPS na Šmiglovi zidnici"

V soboto, je že kmalu zjutraj med mrzličnim pripravljanjem dvorane začelo deževati. Slab dan ni obetal nič dobrega, vendar nas to ni motilo. Potrebno je bilo postoriti še to in ono, nabaviti pijačo in jedačo...

Kmalu je bila dvorana pripravljena da sprejme goste. V Libojah se je 16. 12. 78 namreč odvijal kviz "40 let 1. konference KPS na Šmiglovi zidnici". Sodelovalo je šest OO ZSM s svojimi ekipami, in sicer: OŠ Griže, OŠ Polzela, Braslovče, Prebold, Ingrad TOZD Lesni obrati Gomilsko in Liboje. Najbolje so se odrezali mladi iz Prebolda, takoj za njimi pa mladi iz Liboj.

Ker so bila vprašanja precej težka in da bi se tekmovalci med kvizom lahko malo oddahnili so OO ZSM iz Braslovč, Griž, OŠ Polzela in Liboj pripravile kulturni program.

Po kvizu in programu je predsednik OK ZSMS Žalec tov. Žagar Oto podelil priznanja ob zaključku 2. mladinskih športnih iger.

Najvišje priznanje je dobila OO ZSM Prebold, saj je dosegla najboljše rezultate, tako v kvaliteti kot v množičnosti mladinskega športa. Največji napredek

od 1. do drugih mladinskih športnih iger je dosegla OO ZSM Andraž, za kar je dobila tudi poseben pokal.

Razdeljeni so bili tudi pokali za najboljše dosežene rezultate v posameznih disciplinah in priznanja posameznikom, ki so na področju mladinskega športa dosegli največje uspehe.

Naša OO se je odrezala takole:

- 3. mesto v veleslalomu — moški
- 3. mesto v odbojki — moški
- 6. mesto v šahu — moški
- 2. mesto v streljanju z zračno puško — moški in
- 1. mesto v streljanju z zračno puško — ženske

V skupnem seštevku točk je naša OO po kvaliteti na 5. mestu, po množičnosti pa na 4. mestu. V mladinskih športnih igrah je sodelovalo 26 osnovnih organizacij.

Med posamezniki pa so iz OO ZSM Liboje prejeli priznanja:

- Rihter Leonida za doseženo 1. mesto v streljanju z zračno puško
- Lukež Marija za doseženo 2. mesto v streljanju z zračno puško in
- Toplak Roman za doseženo 2. mesto v streljanju z zračno puško

Po podelitvi pokalov in priznanj pa je ansambel "OBVEZNA SMER" skrbel za vedro razpoloženje in zabavo vse do zgodnjih jutranjih ur.

Ker se tov. Koštomaj Jernej, predsednik KK SZDL Liboje zaradi bolezni prireditve ni mogel udeležiti, nam je poslal pozdravno pismo, ki ga v celoti objavljamo.

Vse preveč se sliši in poudarja, da naša mladina premalo ustvarja, da ni organizirana, premalo agilna na vseh področjih dela. To pa seveda ni res. Kot pravijo nekoga je treba kritizirati, da več naredi.

Očiten odnos dejavnosti, odnosno odgovornosti dela do zgodovine našega naroda in borbe ZK do slovenskega naroda, ki je v modernem svetu napredka, a žal ne tudi dolžnosti in čuta človečnosti še danes zatiran in ponižan izven naših meja, je kviz "40 let 1. konference KPS na Šmiglovi zidnici".

Ne bom vam govoril o delu in delovanju KP ter pravih smernicah KPS, ki so bile začrtane na 1. konferenci, saj boste nočoj to detajlneje slišali, ampak bi poudaril pravilno delovanje KP s tovarišem Titom na čelu, ki se je pokazalo že ob napadu sovražnika na naše ozemlje v drugi svetovni vojni, saj so člani KP prvi stopili v bojne vrste in pritegnili v boj vse zavedne Slovence in vse zavedne prebivalce tedanje Jugoslavije.

Mladi zavedajte se, da ste steber naše socialistične domovine ter da ste in boste vedno potrebni, na katere se

bomo lahko starejši oprli, saj dokazuje te s svojimi dejanji v delovnih akcijah širom naše domovine in z vsem ostalim družbeno-političnim delom.

Aktivnost in pravičen odnos dela mladih v socialistični družbi dokazuje tudi deseti kongres ZSMJ, ki je bil v kongresnem centru "Sava" v Beogradu od 13. — 15. decembra. Zastavljene so smernice družbeno-političnega samoupravnega marksističnega dela in idejno-političnega izobraževanja. V okviru SZDL pa iskati skupno pot aktivnosti v razvoju samoupravnega delovanja v SIS in OZD kot je bilo poudarjeno v komisiji za statut.

Ob tem jubileju vam izrekam iskrene čestitke.

Zaradi bolezni se vašemu vabilu, kviza ne morem udeležiti, zato ga v imenu KK SZDL Liboje in v svojem lastnem imenu toplo pozdravljam. OK ZSMS Žalec in OZSM Liboje izrekam iskreno priznanje za prireditev. Vsem tekmovalcem in udeležencem kviza pa izrekam iskrene čestitke, posebno š zmagovalcem.

Lep pozdrav vsem

Predsednik
KK SZDL Liboje
Jernej Koštomaj

Bolnica Celje, 15. 12. 1978

Šah

Sindikalna organizacija Keramične industrije Liboje je organizirala ob novem letu simultanko z mednarodnim mojstrom Musil Vojkom.

Igrali smo na 35 ploščah. Te prireditve so se udeležili krajani Liboj in naši delavci. Po več kot 4-urnih bojih je bil rezultat 2 poraza in 6 nerešenih v korist mednarodnega mojstra.

Vsi udeleženci te prireditve so ob koncu izrazili željo, da podobna srečanja še organiziramo, kajti v Libojah je šah zelo priljubljen.

Hvala vsem tekmovalcem šahistom za lepo in disciplinirano izvedbo te prireditve.

IO sindikata

Idejno-politično usposabljanje v Žalcu

Občinski komite zveze komunistov Žalec je v Delavsko univerzo Žalec organiziral 125 urno politično šolo. V našem kolektivu smo čutili potrebo po izobraževanju, zato smo šli v šolo in to iz delovne skupnosti skupnih služb, TOZD "Keramike" in TOZD "Ploščice".

Izobraževanje je bilo po svoji vsebini prvovrstno in predavanje predavateljev je bilo zanimivo in poučno. Vsi udeleženci, bilo nas je 20 (iz različnih delovnih kolektivov žalske občine) smo z zanimanjem spremljali izvajanje slehernega predavatelja zavedajoč se, da nam bo znanje, ki si ga pridobimo koristilo.

Zavedati se namreč moramo, da kot člani zveze komunistov uresničujemo cilje, ki so pred nami in to ne samo v kolektivu, temveč v širši družbi. Upam si trditi, da je v našem kolektivu še takih članov, kateri se ne zavedajo, da so in zakaj so člani zveze komunistov. Da bom samokritičen se tudi jaz nisem popolnoma zavedal kakšno ogromno vlogo igra naša zveza komunistov v socialističnem razvoju. Zato smo z zanimanjem vsi slušatelji sledili izvajanju

teme "Samoupravni socializem", ki nam jo je do potankosti obrazložil sekretar IO ZK Slovenije tov. Emil Rojc.

Še par besed o samem poteku šole in njene organiziranosti. Največ zaslug in priznanja ima mentorica in družbeno-politična delavka Anica Krčmarjeva. Skrbela je za dobro počutje in razpoloženje, seznanjala nas je z vsako predavateljico oziroma predavateljem, skratka bila je za vse poleg svojega rednega dela. Dne 7. novembra je organizirala proslavo Oktobrske revolucije, tudi proslave Dneva naše republike ni prezrla.

Ne smemo pa ob tej priliki pozabiti naših članov komunistov in sekretarjev, ki so nas izbrali ter nam omogočili to šolanje, saj smo jo obiskovali v rednem delovnem času.

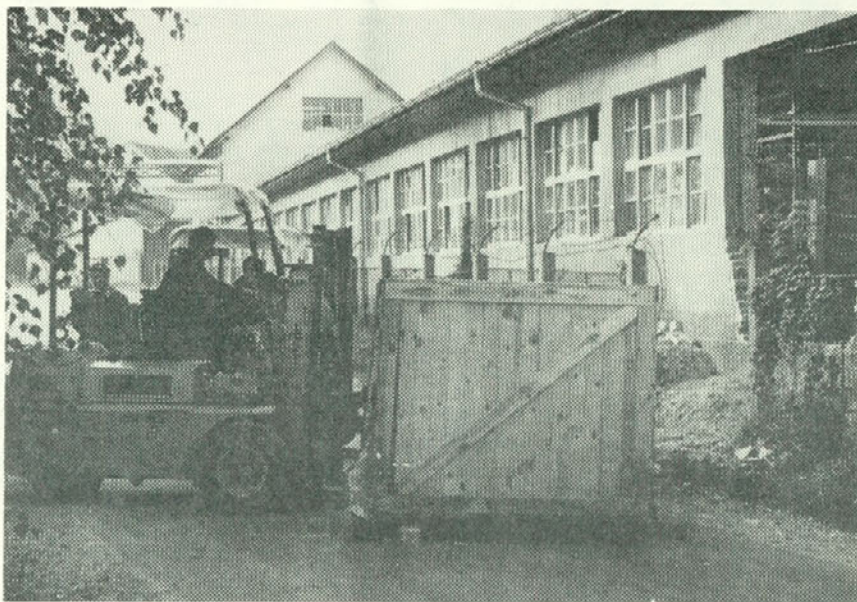
Zato se s temi skromnimi vrsticami zahvaljujem kolektivu Keramične, Delavski univerzi Žalec, kakor tudi vsem predavateljem.

TM

Trnova pot angleške linije

Dolga je doba podjetja, ki obstaja že čez 160 let, namreč tako starost ima naša keramična v Libojski kotlini. Ne želim naštevati vseh tehničnih napredkov, ki so bili doseženi v tem času, odkar sem jaz član kolektiva. Opisati želim samo delček poti, ki jo je naredila naša nova in lepša prihodnost, to je angleška linija.

Dolge so ure in kilometri od rojstva kraja do Liboj. Za nas prva najbolj znana postaja je Celje. Tam formalnosti glede carine in nato naprej do libojske tovarne. Vse lepo in prav, zaboji so po taki vožnji celi in nepoškodovani. Avtomobili z našim ponosom (naj bi bil) na dvorišču in sedaj razkladanje. Vsi, kateri imajo kaj besede pri nas, naju

Vhod za zaboje angleške linije je pripravljen.

opozarjajo, naj paziva, da česa ne poškodujeva, ko bova začela z viličarjem rogoviliti okrog. Z veliko truda, potrpežljivosti in tudi dobre volje so zaboji srečno pristali na trdih asfaltnih tleh. Kaj pa sedaj? Ni primernega skladišča, da bi bilo pod ključem. Pride komanda: "Zaboji z dragocenim tovorom v skladišče gotovih izdelkov". Naša vrla Beta komentira, kam naj dam keramiko. Tudi jaz nič manj, kam bom vskladiščil podne ploščice. Končno se Beta le umiri in uredi prostor. Tako se začne premik. Najprej majhni zaboji, potem večji po polžje lezejo proti vratarni in na rampo. Gusti z Italijanom (Lugli) ropota pred rampo in mu daje zaboje gor, jaz pa po skadišču rogovilim in sortiram. Do sem vse lepo in prav. Na dvorišču pa še čaka odrešitev naš velikan, ker je pač po svoji širini, dolžini in teži največji. Meter po meter z vso pozornostjo in odgovornostjo ubirava že prej omenjeno pot do njegovečasne namestitve. Oba z Gustijem si oddahneva, ko sva pred rampo, češ sedaj sva dobra. Moti naju le malo sumljiva širina zaboja nasproti nastezaj odprtim vratom. Ker nimava metra, je tudi motvoz dober. Po večkratni meritvi le

S težavo, vendar je šlo.

ugotoviva, da je zaboj za borih par centimetrov preširok. Kaj sedaj? "Zaboj ne sme ostati na rampi, ker ne bom mogla nakladati keramike", komentira Beta. "Pred tretja vrata rampe tudi ne, ker ne bom mogel nakladati ploščic, se dušam jaz. Ko pa pride naš šef Marjan in vidi situacijo, obvelja star pregovor "kufre gor, kufre dol" zaboj naj se spravi v halo, kjer je bila italijanska glina. Z veliko truda pripeljeva našo mašinerijo do omenjenega mesta. Lepo pod streho je, pod ključem pa ni. Ker smo pa vsi sila radovedni kako izgleda ta naš novi strojček, odtrgamo na enem vogalu dve deski. Kaj vidimo? Po vrsti

čisto majhne lučke (za vsakega od nas neuporabne). Zelo površno namestimo deske nazaj, češ saj ne bo nihče odpiral. Na žalost pa ni bilo tako.

Vsi nestrpni in neučakani hitijo s pravo prostora za našo svetlo in mnogo obetajočo prihodnost. Albin in Ivek podreta zid (ker drugje ne spravimo strojev notri), nato pa pride Jože in pravi: "Jutri je nedelja. Strugarna ne dela zato bomo pa mi spravljali stroj v strugarno".

Najprej se spravimo na majhne. Gre odlično — boljše kot prvič. Sedaj pa naš velikan! Po naporni in odgovorni vožnji se tudi on znajde na svojem

Že na izteku leta, tudi v Žalcu ne brez nas, proslava 200 let Triglava!

V avgustu je poteklo 200 let od kar so štirje pogumni možje: Luka Korošec, Matevž Kos, Štefan Božič in Lovren Wilonist, stopil prvič na sam vrh Triglava. Še današnji planinci, ki kot romarji prihajajo na njegov vrh se z grozo spominjajo na prvi vzpon ter pogumnih mož.

"Oj triglav moj dom" je pesem, je simbol v grbu Slovencev, je titovka partizana, je mogočen vrh, je kralj vseh gora, kolikor premore jih celotna Jugoslavija.

S tem spoznanjem smo se letos vračali domov po uspešno opravljeni YU transverzali, katero nas je 36 planincev savinjske regije uspešno končalo s srečnim sestopom z 2600 m visokega Pelistra v Makedoniji.

Takrat na povratku, ko so se v megleno, komaj prebujajoče jutro dvigovali vrhovi naših gora, takrat ko je vzhajajoče sonce s svojimi žarki nežno božalo njih vrhove, smo vedeli, da najlepše je vedno doma; takrat se je rodila želja in sklep nas popotnikov, planincev, da tisti dan, ko podelimo zaslužene značke za prehojeno pot proslavimo tudi 200-letnico Triglava.

Za program so odgovorni: Janko, Božo in Franci. Kar precej časa več, kot smo ga potrebovali mi za vzpon vseh 14. vrhov, je trajal povratek in ureditev

mestu (kjer upam, da je še danes in služi svojemu namenu).

Kljub temu, da radovednost ni lepa čednost nahujskamo Jožeta, da odpre zaboj na mestu, kjer smo prvič videli tiste majhne lučke. In kaj ugotovimo? Za nas popolnoma nekoristne in še tako majhne lučke manjkajo skoraj vse. Kaj je še manjkalo ne bi vedel, ker nisem spraševal. V sami strugarni pa vem (ne samo jaz), da so zmanjkala stikala in vtičnice. Dajmo se potruditi in ločujmo že enkrat, kaj je naše in kaj je skupna družbena last. Saj se gremo samoupravljane — mar ne?

AM

dnevnikov z zasluženimi značkami pod geslom: "Planinska pot osvoboditve-Planine Jugoslavije". Tako je prišel čas, da to proslavimo. Ožji odbor si izbere program, v katerem naj bi sodelovali tudi pevci in godbeniki iz Liboj. Bil sem počaščen, a vendar v skrbeh kako to izvesti. Iz izkušenj vem, da planinci nimamo niti za svojo dejavnost dovolj finančnih sredstev, kaj šele za druge stvari. Plaho se približam našim pevcem in ko jim obrazložim za kaj gre, me veselo presenetijo z odgovorom, da so pripravljeni sodelovati brezplačno. Vse bolj vesel postajam, lepo mi je. V mislih se vrnem v osrčje gore, že vidim njen vrh, toda tu so godbeniki, še a glej, tudi oni mi povedo, da gredo z mano, bil sem vesel, da dosegel sem vrh in bilo mi je neizmerno lepo, da še nikoli tako. Veroval sem v uspeh. Vem pa tudi, da so planinci čuteči ljudje, saj drugače ne bi hodili v gore. Tako smo se morali prilagoditi njim in jih s programom razveseliti.

20. decembra hmezadova dvorana oživi. "Vsem planincem lep pozdrav," predsednik Janko izgovori. Tam v ozadju pa iz trobil naših vrlih fantov "Oj Triglav moj dom" v fanfari zadoni. Nato Božo s prelepo čutečo besedo o Triglavu govori. Zatem božajoči, mogočni akordi v uverturi "Planinski domovi" godbeniki dokaj doživeto izpovedo.

Trije fantje pionirji v recitalu opišejo še enkrat našo pot, vmes pa naši pevci tako enkratno radostno zapojejo. Sledi solo "Iz naših gora", Feliks in Anti v spremljavi godbenikov čudovito zaigrata, bil je odmev, kakor nekje iz gora. V spontanem aplavzu sem čutil uspeh, saj zapeto in odigrano bilo je res od srca.

Pri podelitvi smo bili navzoči tudi mi iz Liboj. YU transverzalo so prejeli: Topolovšek Franci, Justi, Tatjana, Godler

Ivan, Klaužer Štefka in Verica ter Kovač Franci. V čast si štejemo, da smo tudi mi v družini cca 130 članov iz vse Jugoslavije, ki so že prehodili transverzalo.

V ponos pa nam je, da smo trije Libojčani med tistimi, ki smo prehodili po eno republiško in vsaj 9 lokalnih transverzal in s tem prejeli značko "Transverzalec planinac" Železničar Zagreb. To smo Kovač Franc, Klaužer Štefka in kot najmlajša Jugoslovanka Klaužer Verica. Obe znački so prejeli še: Potočnik — Petkovič Verica, Potočnik Edo in Niko.

V veselo razpoloženje z izrazom čestitk mogočno zadoni v zadnji pozdrav, koračnica "Zlatorog", z njejo melodijo se ozro v višave na cvetoče poljane — Oj Triglav moj dom, kako si krasan!

V epilogu proslave, se mi vrača zavest v lepoto zapete pesmi naših pevcev in enkratno izigranih akordov mojih godbenikov. Tako čuteče izvajanje naj bi bilo zagotovilo, da je kulturni kader v naših Libojah dober in tu so še planinci, ki dosegajo uspehe tudi na planinskem področju — res lahko smo ponosni — in srečen sem bil.

KF

Odmev na 6. revijo narodno zabavnih ansamblov v Libojah

Kar prehitro so minevali dnevi mrzličnih priprav za 6. revijo. Pripravljalni odbor se ni mogel otresti organizacijskega dela. Vsi prav vsi, na čelu z našim predsednikom Darkom in Tonetom Vrablom so dopolnjevali še zadnje morebitne priprave, ki so se združevale v eno misel, prireditve mora uspeti.

Tok živčne napetosti, ki ni bila mala se prekine, ko v nabito polno dvorano zadoni mogočni zvok fanfaristov, ki z melodijo povedo, da od Celja do Žalca je ravno polje, da tukaj živijo srečni in muziko vedno ljubeči ljudje. Kot gorniki moško vstopijo pevci naše Svobode, da s pesmijo povedo, da tudi oni tu so. V lepoti akordov se čuje šaljivo ča-ča in utrgaj planiko si zalo, zaključni se pesem kot odmev z gora.

Ni časa za utopijo, za čustva, kajti kot vrč goreče lave iz vulkana se vrste ansambli, katerih je bilo krepko preko dvajset. Kot žuboreči potok teče beseda

napovedovalca Toneta. Tudi on prispeva svoj delež za nemoten tekoči program, za veselo razpoloženje v nabito polni dvorani in ne nazadnje za vzpodbudne besede članom ansamblov, da v razigrani sproščenosti izvabljajo iz svojih glasbil vriskajoče, pojoče melodije po večini lastnih skladb, ki najdejo pri poslušalcih hvaležen odmev in sproščeni aplavz.

Toda kljub 3-krat razprodani dvorani 6. revije narodno zabavnih ansamblov obstoja prehod med njih vrstami še zdaleč neobdelan. So ansambli, ki v svoje skladbe tretirajo preveč korajže, kar pa začuda večina poslušalcev dobro prenaša. Le redki so, ki gredo smelo naprej v čustva lepote, katera se da prav pri tej zvrsti glasbe tako doživeto izvajati. V to smer so kar zadovoljivo krenili fantje in pevki "Borisa Terglava", ansambel "Francija Lipičnika" in še kateri, ki so z naravnimi glasovi pihal ter trobil dosegli svoje. Skoro pri vseh pa se je premočno vsiljevala glasba elektronike, ki pa ne predstavlja vodilne melodije, ampak ritmični efekt, kateri pa naj ne bi prevpil solistov. Vokalni solisti so doživeto odpeli svoje melodije, med katerimi pa je izrazito prednjačil Koroški vokalni oktet Poljana iz Prevalj. Za osvežitev revije pa so poskrbeli trije citraši, ki so z milino pojočih strun osvežili spomin na to skoro izumirajoče glasbilo "cit're", ki pa pri čutečem izvajalcu dajo poslušalcu največ miline.

V vihar smeha pa jo je vrezal humorist Volodja kar po svoje.

Ni moj namen kogarkoli prepričevati ali morda celo ocenjevati, saj ta revija nima tekmovalnega značaja in ga verjetno tudi nikoli ne bo imela. Dokaz zato je sproščen odziv vsakovrstnih ansamblov, ki zelo radi prihajajo v naše Liboje. Še večji dokaz je vedno premajhna dvorana, katera ne more zadovoljiti vse želje poslušalcev, ki že v predprodaji razgrabijo vse razpoložljive vstopnice. To je uspeh naših Liboj.

Toda pri razmišljanju ob programu, ki nenehno teče, se organizacijskemu odboru vsiljuje misel, kako rešiti problem stiske prostorov ob takih prilikah, ki se že vlečejo v nedogled. Tu ni rešitve. V Libojah smo premajhni, da se sami odločimo za tako investicijo. Nujna je pomoč, razumevanje, kajti volje ne manjka in dokazi obstojajo. Tu je keramična Liboja, ki je vedno pokrovitelj te revije, tu so vse organizacije kraja, svoj delež pa vsakokrat prispevata tudi TKS in ZKO Žalec.

Tako in že gre revija v zadnji spev. In ko združeni ansambli pristopijo da igrado in zapoje še zadnje skupno melodijo zmanjka prostora tudi na odru. V čudoviti melodiji Francija Bergerja zatonejo zadnji akordi 6. revije narodno zabavnih ansamblov v Libojah. V

spontani aplavz z željo v nasmejanih očeh in pojoč obljubljajoč skupen krefren! Savinjska dolina, prelepi moj kraj ... na sedmi reviji pa se vidimo spet ... Ob tej misli pa naj se oglasi srečna vam vest, iniciatorji teh revij "Veseli Libojčani" in kličemo vam: "Združite svoje razbitine nazaj v celoti dehteči cvet, ki naj zopet dehti v poskočno melodijo libojske kotline". Še veliko ustvarjalnih vam let!

KF

Nadaljevanje o zaključni fazi po jugoslovanski transverzali!

Počasi rinemo v sam vrh, strmina in višina opravljata svoj planinski davek. Teško sopemo, še posebej ker nas zagrne proti vrhu megla, katero neusmiljeno žene mrzel veter. Ne vidi se nikamor, tam nad nami pa odjekne radosten vzklik, "vrh". Da na vrhu smo Mytikas (2917 m) je najvišji vrh Olimpa. Na njem so v tem trenutku neizmerno srečni planinci ob stisku rok, poljubov, čestitk k zmagi, ki smo jo dosegli mi izmed redkih Slovencev, verjetno pa prvi libojčani z osvovitvijo tega vrha. Vsi srečni se vrnemo do koč, tu spoznamo še zadnjič vso spretnost organizacije tega čudovitega oskrbnika, ki bi bil v ponos vsaki naši gorski postojanki. Na hitro pomalicamo in rečemo nasvidenje kraljestvo bogov, nato pridemo okrog 13. ure do avtobusa. Sveža gorska voda nam povzroča želje, da zopet preizkušamo kuharske umetnosti. Mimogrede že brne kuhalniki in iz posode puhte dišeče dobrote, na katere željno čakajo dokaj prazni želodci. Komaj je še čas, da pospravimo ropotijo, ko že zabrni motor in še skok v dolino tja k obali Egejskega morja, kamor nas pelje pot. Kampiramo ob sončni obali, a komaj smo postavili šotor, smo že v vabljivo kipečih in slanah valovih tega prostranega morja. Od tu je čudovit pogled na vrhove Olimpa, kateri se v večerni zarji bleščijo v vsej lepoti, razkriti od megle kot da so se raznežili v zahvalo nam, ki smo s ponosom in vso ljubeznijo planinca stopili na njihov vrh.

Ob šumenju valov je spanje sladko, v snu pa že sanjamo kako stopamo na streho Balkana. V pogorju Rila nas čaka mogočna "Musola". Lepo jutro nas spremlja proti bolgarski meji. Med potjo se ustavimo v Solunu, drugem največjem mestu Grčije, da tu pri kar preveč vsiljivih, vendar prijaznih trgov-

Prihod z Musole, spodnja postaja sedežnice — Bolgarija

cih pripravimo še zadnje drahme, kupimo lepe spominke in dišeče sadje, nato se hitro vkrcamo v avtobus, ker nas že preganja policija. Skozi okno vidimo še cela šotorska naselja z ljudmi, ki so tu zaradi potresov. Tu ni opaziti negodovanja, ljudje so se navadili na ta način življenja in voljno čakajo na boljši čas, ko se bodo zopet naselili v zidana stanovanja.

Daleč od bolgarske meje nas ustavi stražar ter zahteva od vožiča potni list in šele ko izve za našo pot, se dvigne zaprt rampa. Od tu je še kar precej kilometrov, kjer pa ni življenja, to je skoro nenaseljen pas, kjer je meja med NATO in Varšavskim paktom. Prava meja je novo doživetje nam Jugoslovanom. Že oznaka YU na avtobusu jim pade v oči, k vožiču se prilepi siva senca, katera se ne znebi vse do odhoda. V pogovor se skoro nobeden ne spuščča, le to izvemo, da je v Bolgariji vse najboljše, najlepše, najvišje in da imajo Dimitra.

Po dvehurnem mešetarnjenju izkoristimo priliko, da kar na meji zamenjamo dinarje v leve. Ko smo gotovi nas napotijo naprej z obvestilom, da se na njihovih cestah lahko vozi le 60 km na uro, že prej pa izvemo, da policaji zelo pazijo prav na jugoslovanske šoferje. Po skoraj praznih cestah, vozimo mimo siromašnih ožganih polj, ki že dolgo pogrešajo dežja, tako kot ostale pokrajine, kjer smo se vozili. V tej enoličnosti se končno pripeljemo v mesto Stanke Dimitrova. Med kratkim postankom vzbudi pozornost naš avtobus, kar ne morejo se ljudje nagledati tega čuda, kar večkrat ga obkrožijo predno gredo naprej. Tudi mi postanemo. Izložbe so skromne, v neki vidim eno samcato navadno tiskano platneno obleko, katero dvomim, da bi oblekla katera naših žensk, cena pa je zanimiva: 70 levov stane, kar je naših 1.700,— din. Vrste pred mesnico so srečolov, pogrešajo sveže

meso in srečen je tisti, ki ga sploh dobi. Čudni pojmi se vrtijo po naših glavah, še dobro, da ni časa, kajti na pot je treba. Do Borovca pridemo še kar zgodaj popoldne. Tu je lepo naselje, pozimi smučišča, ki nas spominjajo na našo Kranjsko goro. V tej lepoti se prično naše težave, tako da le malo pred nočjo najdemo dodeljeni kamp in sicer po zaslugi nekega zdravnika, ki je celo naše gore list.

S postavitvijo šotorov ni problem, pa tudi bojzani ne, saj nas ponoči obiščejo policaji, a ko slišijo, da iz večine šotorov prihaja le smrčanje se pomirjeno vrnejo v svoje logarje. Jutro nas najde že pri izhodiščni točki na Musolo. Odločimo se, da prvih 500 m prigrlojufamo s sedežnico, kaj kmalu smo na vrsti in že bingljajo naše noge v praznino. Višina vidno naraščča, z njo pa tudi mraz, ki ga narašččajoči veter še stopnjuje. Na vrhu sedežnice je planinski dom, tu pa še kar dobro markirana pot proti vrhu. Vsi, ki smo se odločili za vrh gremo naprej. Kmalu dohitimo večjo skupino Bolgarov, želimo si pogovora, zato ponudim mali deklici čokolado. Začudim se ko odkloni, verjetno čokolade ne pozna, ko vpraša mamico, se njej zasvetijo oči in ji seveda dovoli. V polomljeni makedonščini nas vprašajo od kod smo in ko jim povemo, da smo Jugoslovani je pogovora konec, le željni pogledi po naši opremljeni in posebno naši planinski čevlji so jim bili zelo všeč. Radi jim verjamemo, saj od njih ni niti eden pravilno opremljen za kak težji vzpon. Proti vrhu srečujemo še več skupin gornikov, ki pa so po večini tujci kakor mi, prevladujejo iz vzhodnih držav. Takoj smo si svestni, da je to, kar je za nas Triglav, za Grke Olimp, za Bolgare Musola. Skoraj položna pot se odvíja po pobočju med nizkimi borovci, dokler ne dospemo na preval, od koder je prelep razgled tja v krnico, ki jo

krasi lepo jezero in tik ob njem planinski dom "Hiša Musola". To je na višini naše Kredarice. Po treh urah vstopimo v ta dom, večina si že nabira moči iz svojih nahrbtnikov, sam si poželim čaja in glej tega je dovolj in še čisto poceni je, več dajem stotink, več jih dobim nazaj, da se jih nabere kot uši.

Sem čez ramo se mi dere neki mlad Nemec: "Gab was zum Essen", in ko zagleda na mizi lepa jajca prosi, za pečeno, a glej čudo, nič kaj prijazno ga odsluvi brhka kuharica, da osupel odstopim in se spomnim na naše strežno osebje, ki marsikje pozablja na domače goste in strežejo le tujim. Na sam vrh je le še eno uro hoda. Brez težav ne gre, višina ne nudi dovolj kisika. Težko sopemo, vendar pa je tudi ta pot dosegljiva vsakomur, ki je količkaj planinec. Lepe krnice so napolnjene z malimi jezери, sam vrh pa so Bolgari namerili 2925,4 m višino katera predstavlja streho Balkana.

Spust je lažji a brez previdnosti ne gre. En sam napačen korak je povzročil Alenki drsenje po snežišču, da je odletela po strmini v dolino in po vsej sreči ostala živa. Roka in glava sta bili poškodovani, da je obležala brez moči, nezavestna. Vendar ostala ni sama, z njo smo bili vsi. Ob njeni nesreči so vzplamtela vsa naša planinska srca v skrbi za njo, v čudovito lepoto človeka, planinca, ki v nesreči tako nesebično pomaga svojemu sotovarišu. Več kot dve uri se je vlekla kalvarija izmučenih nosilcev, ki so nosili ponesrečenko do prve postaje, od tu pa z jeepom v dolino, kjer ji je nudila prvo pomoč naša dobra zdravnica dr. Petkovičeva, ki se je z njo odpeljala tudi v bolnico. S to nesrečo pa smo prišli do spoznanja, da so v Bolgariji vse zdravstvene usluge brezplačne, kar se upošteva tudi za vse inozemce. To pa je tudi za nas lahko dobra in vsega zavidanja vredna šola. Ta nesreča nas je prikovala še za eno noč na starem kampu. V sočustvovanju z Alenko smo pozabili na pot do Đerdapa, ter tako ob 9. uri odpeljali Alenko iz bolnice in se skupno odpeljali proti Jugoslaviji. Na meji nam povedo bolgarski cariniki, da moramo napraviti vse leve, ker jih je prepovedano nositi iz Bolgarije. Na srečo smo vse leve po večini napravili že prej, le naš Matevžek v šali razkazuje dve mogočne opice za katere pravi, da je zamenjal leve. Po temeljittem pregledu Bolgarov ni problemov na naši strani. Kar hitro smo v Dimitrov gradu, od tu pa še skok do Pirota, kjer si privoščimo izdatno kosilo in malo počitka, kar pa s pridom izkoristi naš Ivan in s pivom časti naše vojake Slovence. Z dobro voljo se vkrcamo v naš TAM in prepustimo našo usodo šoferju Lojzetu. Že v pravljlično razsvetljeni Beograd prihajamo, toda kolesa se ustavijo. "Naprej le naprej", brni motor enolično pesem. Nervozno se prebujam iz dremanice, strahoma opazujem šoferja,

občudujem ga, večina brezskrbno spi, on pa kot avtomat bulji v dolge luči žarometov, ki tipljejo po cesti in varno vozi naprej. V Slavonskem Brodu ga komaj prisilimo, da si malo odpočije, mi pa splaknemo suha grla, ki so nam pokala od žeje. Okrog 1 ure ponoči krenemo naprej. Že nas bude prvi sončni žarki, ki se v vsej lepoti pasejo na slovenskih vrhovih. In s tem se prično lepi trenutki slovesa. Deset dni je potekalo družno naše življenje v dobrem in slabem. Vživali smo se eden v drugega, postali smo prijatelji in ostali bomo ljubitelji vseh gora, čeprav najlepše je doma, na njih naj kuje se sreča in prijateljstvo celega sveta. Še stiski rok in solze v očeh ter čimprejšnje okrevanje Alenke zaželimo in že smo doma.

A glej, tu je prvi srečen zmagovalen smehlaj našega Toneta Uplaznika, ki mi pove, da je kot prvi Libojčan srečno

stopil na goro Evrope "Mont Blanc" 4800 m višine. Pristrčen stisk roke in iskrena čestitka naj mu bo nagrada za ta vzpon.

Končna bera letošnjih uspehov so Olimp, streha Balkana "Musola", Mont Blanc streha Evrope ter uspešno zaključena jugoslovanska transverzala so trofeje libojških planincev med katerimi so: Godler Ivan, Klaužer Štefka in Verica, Topolovšek Franc, Justi in Tatjana, še Vera, Niko in Edo Potočnik ter Franci Kovač.

V veselje pa naj nam bo, da se to planinstvo pri nas še stopnjuje vedno več jih že leze v to čudovito kraljestvo naših gora, naši krajanji so to, so člani planinskega društva Zabukovica, njim gre klic iz srca, pridružite se nam, naj še vam usoda nakloni srečo in vsem velja planinski pozdrav.

"Vsaj noge bi si lahko umili!"
 "To mi je rekel že Libojški zdravnik, ampak jaz zaupam SAMO specialistu!"

Peter je prišel domov ves vesel in dejal očetu:

"Oče, danes sem prihranil 6 din!"
 "Kako?"
 "Tekel sem za avtobusom iz Celja do Liboj!"
 "Tepec! Tekel bi za taksijem, pa bi si prihranil stotaka!"

INOVACIJE — IZUMI — POGRUNTACIJE

Novi brivski aparat:
 Made in Savyn — Dolyňa

V prazno škatlo vžigalic zapreš čebelo.
 Zvok je isti kot pri Iskra — Sikstanu.

Zaščiteno!

Končana YU transverzala!

KMETIJSTVO

Institut za kmetijstvo in živinoreja priporoča vsem kmetijcem, da se pričnejo ukvarjati z rejo martinčkov, po katerih je trenutno največje povpraševanje. Recept za rejo: kupite krokodila, ki bo po enomesečnem postu postal martinček.

NOVICE — OBVESTILA — OGLASI

Po otvoritvi krematorija v Ljubljani se je priglasilo največ Savinjčanov, kajti prvih 100 upepelitev je bilo zastoj.

Uprava Savinjskih pokopališč obvešča, da pokopi ne bodo več sede, kot je bilo objavljeno v prejšnji številki, kajti dogajalo se je, da so drug drugemu kradli rože.

Zamenjam 50—letno ženo za dve 25—letni.

Cenjene ponudbe pošljite na naslov v Keramika pod šifro Jaka Lahkoše

Pri vojakih so bili skupaj v kasarni Dolenjc, Gorenjc in Savinjčan. Ko so oblekli civilne obleke in se poslovili, so se zmenili, da se srečajo čez en mesec pri obujanju vojaških spominov.

"Jaz bom prinesel cekar klobas, da ne bomo lačni", je dejal Gorenjc.

"Jaz pa pletenko vina, da bomo klobase zalili", je nadaljeval fant z Dolenjskega.

"Jaz bom pa pripeljal brata, ker tako rad je," je končal Savinjčan.

Franca je po kosilu rekla svojemu možu:

"Francelj, ali ne bi bilo lepo, če bi šla midva zopet enkrat v kino?"

"Saj sva že bila!"

"Ampak sedaj igrajo že zvočne filme!"

Jože je prišel k specialistu v Celje zaradi utrujenosti nog.

"Sezujte se", mu je dejal specialist in Jože se je sezul.

Anica nasvidenje!

Vedra, nasmejana nas po dolgih letih zapuša, ker gre v zasluženi pokoj, naša sodelavka Anika Dosedla "Boni". Že kot 16-letno dekle se je zaposlila v libojški keramični tovarni in to v oddelku slikarne. Delala je tudi v tedanji menzi in nato v skladišču gotovih izdelkov.

Leta 1959 pa je prevzela skrb nad uporabnim lomom. Prodajala na vseh mogočih in nemogočih mestih po našem tovarniškem dvorišču. Pestila sta jo prostorska stiska in mraz, a vendar je vzdržala. Pred par leti pa smo z združenimi močmi nekdanjo garažo preuredili v malo sodobnejšo trgovino (samopostrežbo), katera pa tudi že več ne odgovarja sedanjemu času.

Naša Ančka je poleg svojega dela posvetila vso skrb in materinsko ljubezen svojim otrokom, katere sta z možem skrbno vzgojila v pridne v poštene državljanke. Kot pravi sama, ji bo nekaj časa težko za trgovino in sodelavci. Upamo in želimo, da nas kdaj obiše.

Ob odhodu ji želimo vsi enoglasno "Uživaj svoj zasluženi pokoj, vsaj toliko časa, kot si ga preživela v našem kolektivu".

MA

Slovo od Planinšek Mihaela

Tako nepričakovano nas je zapustil naš dolgoletni sodelavec in delovni prijatelj Mihec. Nismo in nismo mogli verjeti, da ga ne bo več med nami, saj je bil star komaj 48 let. Rodil se je 13. septembra 1930. leta v Brnici, kjer je tudi odraščal in živel vse do svoje prerane smrti. Že kot deček je okusil nasilje in grozote druge svetovne vojne in dal svoj doprinos za našo zlato svobodo.

Po vojni se je zaposlil v našem kolektivu. Poznano nam je, da je že naš pokojni generator potreboval ogromne količine črnega zlata, v temnih rovih pa je primanjkovalo delovne sile in tako je bil tudi Miha sposojen v libojški rudnik.

Kljub sorazmerno dobremu zaslužku pa Miha ni vzdržal v temnih rovih, zato se je leta 1953 vrnil k nam v podjetje. Pa kdo bi mu zameril, ko pa je bil vaje čistega in svežega brniškega zraka.

Kot vsak mlad človek, tako je tudi on poln mladostne sreče in veselja rekel, da ne bo sam celo življenje. Začel je iskati srečo in končno se mu je tudi nasmehnila. Tako si je 6. julija 1957. leta izbral življenjsko spremljevalko, zvesto, pridno in pošteno Elico.

Še bi lahko naštevali njegove vrline, saj smo ga lahko opazovali polnih 27 let, ko je bil med nami.

Kako je bil priljubljen so dokazali sodelavci, znanci in prijatelji, ki so ga kljub zimskemu mrazu spremljali od mrliške veže do njegovega preranega groba.

Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje.

AM

Zahvala

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so mi izrazili sožalje ter mojega moža Planinšek Mihaela v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujem pevcem, govorniku Mlinarič Antonu za poslovilne besede ob odprtem grobu, godbi na pihala iz Liboj, ki so ga spremljali z žalostin-kami od mrliške veže do groba, sindikalni organizaciji, oddelku livarne za venec in denar ter vsem darovalcem vencev in cvetja.

Žalujoča žena Elica

Zahvala

Ob boleči izgubi mojega dragega brata se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem obrata strugarne za denarno pomoč.

Elza Feldin

Koroški Slovenci na obisku v Libojah

DPD Svoboda Liboje je že v preteklem letu navezala stike s Slovenskim kulturnim društvom iz Globasnice v Avstriji. Poročali smo, da je njihov zabavni ansambel že sodeloval na naši reviji in da je naša Svoboda s svojim programom nastopala v Globasnici in ker so naše TOZD trdno povezane z dogajanjem v kraju je prišlo tudi med nami do trdnih prijateljskih vezi.

Veseli smo bili, ko smo v začetku decembra sprejeli njihovo željo, da bi si naši bratje iz Koroške radi ogledali proizvodni proces naših TOZD.

Na obisk so prišli 26. 12. 1978. V delovni organizaciji jih je poleg naših predstavnikov pozdravil tudi predsednik kulturne skupnosti tov. Razboršek Zoran in sekretar tov. Centrih Ivan ter predsednik DPD Svobode tov. Šuler Darko.

Po krajšem razgovoru, v katerem jim je direktor tov. Tilinger Franjo orisal zgodovino, razvoj ter tehnološki proces naše delovne organizacije, so si ogledali tudi sam potek proizvodnje. Vseh 20 obiskovalcev je pokazalo izredno zanimanje za življenje in delo našega kolektiva. Tov. Centrih je moral kar naprej opozarjati, da naj pohitijo z ogledom, ker jim je kulturna skupnost pripravila še drug program in so bili tako s časom omejeni.

Po ogledu tovarne so obiskali tudi naše občinsko središče Žalec ter Muzej revolucije v Celju.

Srečanje je bilo res prisrčno. Ob slovesu so se z iskrenimi besedami zahvalili za prisrčen sprejem, nas povabili, da jih obiščemo ter zaželeli celotnemu kolektivu srečno ter uspešno Novo leto 1979.

Tudi mi želimo vsem našim Slovencem na Koroškem srečno novo leto, predvsem pa več uspeha v borbi za njihove pravice z željo, da bi se v naslednjem letu naše sodelovanje še bolj utrdilo.

GZ

Izdaja Keramična Industrija Liboje. Ureja odbor za informacije. Odgovorni urednik Darko Šuler. Izhaja štirikrat letno. Telefon 710-800. Tisk. REK DO TISK Vpelenje. Naklada 750 izvodov.

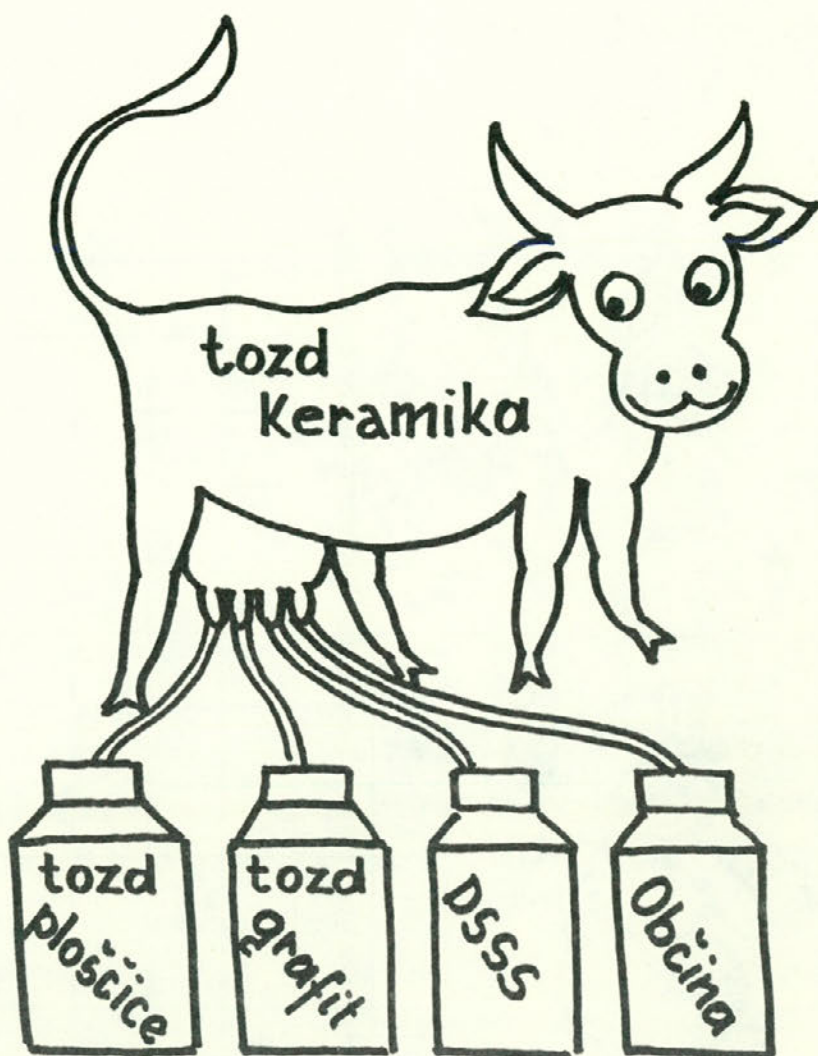
Smučanje v Libojah

Le kdo v Savinjski dolini ne pozna Libolj. Znane so po večih stvarih od tovarne keramičnih izdelkov, nekdanja rudnika, po pestrem kulturnem življenju, po revolucionarnem gibanju v vseh obdobjih, v zadnjem času pa so Liboje zaslovene tudi po svojem smučišču. Vsi ljubitelji bele opojnosti, kakor v zadnjem času popularno imenujejo smučanje, so spoznali da strmine pod Kotečnikovo planino nudijo pestro izbiro terena. Vsak smučar, pa naj bo tekmovalc ali začetnik, bo našel za sebe primeren teren. Smučišče ima dve vlečnici in tudi osvetljeno smučišče.

Lansko zimo smo se tudi smučarji iz keramične industrije, večkrat srečali na smučišču. Organiziran je bil tudi 5-dnevni tečaj, ki pa zaradi odjuge ni bil zaključen. Rezultati smučanja v Libojah so se kmalu pokazali, saj smo na občinskih sindikalnih tekmovanjih dosegli dobre rezultate.

Imeli smo celo tekmovalke, ki so dosegle izredne rezultate, čeprav je bila to njihova prva smučarska sezona. Tudi letos se bomo večkrat zbrali, se skupaj smučali in se pripravljali na sindikalno tekmovanje.

Vsi, ki se želite smučati in v smučanju izpopolniti, pa le pridite na smučišče pod planino. Geslo, ki naj privabi vse smučarje v Liboje, pa se glasi: "Vsi veselo na poljano belo".

TF

Tudi mali smučarji radi hodijo na libojska smučišča.

Spoznavajmo svet in domovino

OK ZSMS Žalec je s svojo tekmujočo ekipo sodelovala na javni radijski oddaji Spoznavajmo svet in domovino. Z nasprotnikom — ekipo OK ZSMS Piran — se je srečala 23. 12. 1978 v slovenskem gledališču France Prešeren v kraju Boljunec, občina Dolina pri Trstu.

Ekipo iz Žalca je s sabo pripeljala tudi cel avtobus navijačev, ki so ji z burnim navijanjem pomagali k zmagi. Naša ekipa je zmagala s točko prednosti in se tako uvrstila v nadaljni krog tekmovanja. Med samo prireditvijo smo se seznanili tudi z domačini, ki so pripovedovali o delu in o težavah v borbi za napredek, ki jih imajo Slovenci v Italiji.

Po tekmovanju pa je RTV Ljubljana priredila koncert, kjer so peli Edvin Fliiser, Marjetka Falk, Nino Robič in Elda Viler.

TM

Nagradna križanka

					KIL	ZVEZDO SLOVEC	VLE- ČENJE	LAHKA TKANINA	SKELET	ARABSKI PREBIV. ŠPANIJI	SAMO- ZADO- VOLJEV.	UMI- VALNIK	TELOČEK	PRIENICA	
					PREVOZNO SRED- STVO										
					OTROŠKE KNJIGE										
					GIMNA- STIK										
					RDEČI KRIŽ			SYARO- RIMSKI FILOZOF							
OCVIRK ANTON			ŠTEVNIK ZENSKO IME						GRDA ŽABA						
					NEMŠKI PRIDEVEK ZA PLEMENI		FRANCO NERO			JOHN KENNEDY PROSTOR OBHISI					
					POSME- HLJIVO IME ZA CRNOGO		SRBSKA SOLATA ISADOKA DUNCAN								
					TEČAJ, KROČEK								ŠPICA LJUBI. TOVAR- PISAR		
					VZDIH		NASILNEZ TIRAN MALI PTIČEK								
					BIČEK		SLOVES, UGLED	ANCOVA	KIL		VOLKAN. KEMBEK T. ŽENSKO IME				
ŠAPREVA TEKMO- VALEC V ATLET.					EDVARD KARDELJ PREBIV. ISTRE		AMERICIJ KUVAREK								
BESTAVKA DRAGO ŽUPAN	NĀĀA OVITALKA	KADMO- SOVA SESTRA	SLAVON- SKI BROD	ZELNI ŠTOR VRSTA GUM			SAMARIJ ZENSKA KI SEJE		PREPRO- STO OROČJE ROMULIJ		JAPONSKI OTOK	VRSTA MAGNE- ZITA			
SESTAVA						SR. AM. DREVA POKRATIN V SUČ. A.									
STARO- RIMSKA REKA						FRANC. ŽUPAN PRI NAS TETVO		KIL	AFRISKA REKA EWA AULIN						
ORANJE			MORSKA NIMEA KRISTAN ETBIL						IME AM. PISATE FERBER KLICA						
NAŠI PEDELKI							PRISTAN. PRI KOPRU RUSKA REKA								
ŠALJIVA GLASBE- NA IGRA							ATEK			STARO- RIMSKI POZDRAV					
TANTAL			KIL	KAAJ NA KREBU			SEMI- TSKO BOŽANST.			RISAL BRUNO PIZMONT	ARTINIJ				

Za pravilne rešitve križanke so pripravljene 3 nagrade naših izdelkov.

Rešitve križank dostavite uredniku našega lista.